

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/101/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120211000
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120211000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú E. Y., W.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, pochádzajúcu z matky Y.. E. Y., W.. XX.X.XXXX, F. Š. XX, T., právne zastúpenej: Palša a Partneri, advokátska kancelária, spol. s.r.o., Masarykova 13, Prešov, IČO: 36 492 086 a otca U. V., W.. XX.XX.XXXX, F. Z. XXX, právne zastúpeného: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VALO & PARTNERS s.r.o., Konštantínova 3, Prešov, IČO: 36 868 434, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní matky maloletej E. proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 30P/202/2020-111 zo dňa 07.06.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) vo výroku I. zamietol návrh matky na zvýšenie výživného a vo výroku II. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Citoval ustanovenie § 62 ods. 1,2,4 a 5, § 63 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení zákonov (ďalej aj ako „ZoR“), § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že matka maloletej dcéry podala návrh na zvýšenie výživného na maloletú dcéru s odôvodnením, že na strane maloletej dcéry došlo k zmene pomerov odôvodňujúcich zvýšenie výživného a to nástup do X. C. A. Š., teda A. T. Š.V. H.. Zároveň uviedla, že otec sa o maloletú dcéru vôbec nezaujíma, na jej výchove a výžive sa podieľa len uhrádzaním výživného. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že matke sa zvýšili výdavky na maloletú dcéru a to nákupom školských potrieb a úhradou poplatku za návštevu súkromných hodín anglického jazyka, pričom iné zvýšené náklady nezistil. Na druhej strane došlo k miernemu zvýšeniu príjmu na strane matky. Súd prvej inštancie zisťoval aj rodinné a majetkové pomery na strane povinného otca. Zistil, že otec maloletej naďalej žije v manželstve, spolu s manželkou má M. maloleté deti, jeho priemerný čistý príjem za obdobie posledných osem mesiacov bol vo výške 1.481 eur. Má vyživovaciu povinnosť k Š.M. maloletým deťom. Poukázal na ustálenú judikatúru súdov, v zmysle ktorej by vyživovacia povinnosť nemala presahovať 30 % príjmu povinného rodiča, čo v tomto prípade predstavuje sumu 444 eur, pričom otec uhrádza výživné na maloletú E. vo výške 110 eur plus dlžné výživné a ďalej má vyživovaciu povinnosť ešte k M. maloletým deťom. Prisvedčil skutočnosti, že nástup maloletého dieťaťa sa považuje za zmenu pomerov odôvodňujúcich aj zmenu vyživovacej povinnosti. Považoval však za potrebné

skúmať aj to, v akom rozsahu došlo k zvýšeniu nákladov na výživu maloletého dieťaťa súvisiacu s nástupom na školskú dochádzku, ako aj príjmové schopnosti a možnosti na strane povinného rodiča. Súd v tomto konaní zistil zvýšené výdavky matky na starostlivosť o maloletú dcéru nákupom školských potrieb a platby za súkromné hodiny angličtiny, čo nepovažoval za tak zásadnú zmenu, teda navýšenie výdavkov na maloletú dcéru, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného, najmä za situácie, kedy na strane povinného rodiča, teda otca maloletej nedošlo k zmene majetkových pomerov, ani príjmu a má zároveň vyživovaciu povinnosť k ďalším M. maloletým deťom.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletej E.. V odvolaní poukázala na skutočnosť, že k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa preukázateľne došlo, čo vyplýva zo súdom vykonaného dokazovania a z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Za zmenu pomerov odvolateľka považovala okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti, v danom prípade je rozhodujúcou okolnosťou nástup maloletého dieťaťa na základnú školu a objektívne súdom zistené zvýšenie finančných výdavkov súvisiacich so školskou dochádzkou a ďalšími aktivitami maloletej. Podľa matky maloletej bolo súdom prvej inštancie potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že výdaje na maloletú nemajú ani náznak nadštandardnosti a zjavne (podľa obsahu súdneho spisu a podľa tam uvedených zistení súdu prvej inštancie) ani nekopírujú životnú úroveň a štandard povinného rodiča - otca, či jeho ďalších M. detí. Poukázala na to, že súdy vo svojej rozhodovacej praxi štandardne konštatujú zvýšenú potrebnosť nákladov na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa, ktoré súvisia so školou a štúdiom, najmä na školské potreby a pomôcky, školské stravovanie, či ďalšie nevyhnutné výdavky súvisiace s obvyklými potrebami maloletého dieťaťa (v súvislosti s ošatením a obuvou, hygienou, s nevyhnutnou zdravotnou starostlivosťou), no a tiež na primerané voľno-časové aktivity maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie zamietol návrh na zvýšenie výživného po nástupe maloletej na základnú školu i za situácie, že otec maloletej objektívne konštantne a dlhodobo nejaví nijaký osobný záujem o dieťa, čo sám prezentoval súdu aj v pôvodnom súdom konaní a o čom prijal záver aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 9CoP/1/2021 zo dňa 10.06.2021. V konaní súdom prvej inštancie zistené výdavky otca uvedené v odseku pod číslom 3. odôvodnenia rozhodnutia (okrem výživného na jeho M. deti z manželstva) zvyšujú životnú úroveň povinného rodiča aktuálne (telefóny, internet, TV 147,64 eura; tankovanie vozidiel 350 až 400 eur), či do budúcnosti (úver ŠFRB 172,21 eura, úver 211,80 eura, sporenie 20 eur, poistenie práca 70,52 eura; poistenie motorových vozidiel 608,36 eura), ale nemôžu mať a podľa zákona nemajú prednosť pred výživným. Namietala, že súd prvej inštancie vec nevyhodnotil v kontexte toho, že otec maloletého dieťaťa žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá je zamestnaná a ktorá sa podieľa na uspokojovaní potrieb rodiny, vrátane potrieb ich M. spoločných detí a táto skutková okolnosť má byť súdom vyhodnotená práve v pomeroch povinného rodiča. Namietala, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek vysvetlenia uvedeného v odôvodnení rozsudku zo dňa 07.06.2021 odlišne a selektívne rozhodol o právach jednotlivých detí toho istého otca, keď zjavne súd prvej inštancie uprednostnil práva troch detí, s ktorými otec žije v spoločnej domácnosti, pred právami maloletej E. (v pomere oproti žiadnej osobnej starostlivosti otca o svoje štvrté maloleté dieťa a dokonca pri aktívnom odmietaní akejkoľvek osobnej starostlivosti o maloletú a bežné výživné 110 eur pri maloletom dieťati, ktoré v septembri 2021 nastúpi do H. C.Č. A. Š.). Záverom matka maloletej poznamenala, že dôvod zamietnutia návrhu uvedený v rozhodnutí súdu prvej inštancie spočívajúci v odkaze na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej by vyživovacia povinnosť nemala presahovať 30 % príjmu povinného rodiča, čo v tomto prípade neobstojí nielen z hľadiska „počtov“ (ak číslo 444 delíme číslom 4), ale najmä z dôvodu, že súd prvej inštancie bez vysvetlenia uprednostnil práva a záujmy M. detí toho istého otca, ktorý sa o tieto M. deti iste vzorne stará, pred právom Š. dieťaťa, o ktoré nejaví absolútne žiadny záujem. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zmenil a sám rozhodol tak, že mení rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 30Pc/33/2018 zo dňa 27.05.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoP/1/2020 zo dňa 28.05.2020 vo výroku o bežnom výživnom tak, že zvyšuje výživné zo strany otca pre maloletú E. Y., W..XX.XX.XXXX zo sumy 110 eur na sumu 145 eur mesačne, počnúc dňom 01.08.2020 do budúcnosti, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 30Pc/33/2018-104 zo dňa 27.05.2019 vo výroku o výživnom.

Zároveň navrhla rozhodnúť o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu matky maloletej otec tvrdil, že súd prvej inštancie sa dôkladne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré matka uvádza vo svojom odvolaní. Poukázal na to, že v súčasnosti platí výživné v celkovej výške 160 eur (110 eur bežné výživné a 50 eur dlžné výživné). Má za to, že v tomto prípade okrem vyživovacej povinnosti na maloletú E. je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že otec má vyživovaciu povinnosť aj voči ďalším M. maloletým deťom, a potom terajšie výživné, ktoré platí na maloletú E., je podľa neho adekvátne. Podľa otca nárok matky na zvýšenie výživného je neodôvodnený, keďže terajšia výška výživného bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 30Pc/33/2018 zo dňa 27.05.2019 a od tejto doby nedošlo k takej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného na maloletú. Pokiaľ matka na preukázanie svojho nároku tvrdí, že na strane maloletej došlo k nárastu jej potrieb z dôvodu, že táto nastúpila na základnú školu, k tomuto otec uviedol, že i u jeho ďalších troch detí došlo k nárastu nákladov, čo i pred súdom prvej inštancie riadne preukázal. Naopak, príjem otca sa žiadnym dramatickým spôsobom nezmenil. Otec taktiež upriamil pozornosť i na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej by vyživovacia povinnosť nemala presahovať 30% príjmu povinného rodiča. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za spravodlivý.

7. V replike matka maloletej uviedla, že otec po prvotnom dlhodobom nerešpektovaní súdneho rozhodnutia (po viac ako roku) aktuálne už zákonom a súdom uloženú povinnosť skutočne plní a zaplatil výživné a pravidelne uhrádza mesačné výživné na jeho maloletú dcéru. Výživné uhrádza mesačne vo výške 110 eur. Splátka sumy vo výške 50 eur mesačne je jeho dlhom, ktorý spláca len preto, že si svoju zákonnú povinnosť ako otec dieťaťa nesplnil riadne a včas z dôvodu jeho nezodpovedného prístupu. Je toho názoru, že predchádzajúce dlhodobé neplnenie si zákonom uloženej povinnosti otca platiť výživné na maloletú dcéru nemôže byť aktuálne vyhodnotených v prospech subjektu (otca), ktorý dlhodobo a vedome konal v rozpore so zákonom a právom. Poukázala na nesprávnosť záverov otca dieťaťa uvedených v jeho vyjadrení zo dňa 30.06.2021, keďže k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného na maloletú dcéru E. od rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 27.05.2019 preukázateľne došlo, čo objektívne vyplynulo aj z vykonaného dokazovania zrealizovaného súdom prvej inštancie v konaní o návrhu na zvýšenie výživného. Nielen s poukazom na predmetné vyjadrenie otca, ale najmä na jeho úplný nezáujem o dcéru poznamenala, že ak otec dieťaťa (nie podnikateľ, či živnostník, ktorý používa motorové vozidlo ako bežný prostriedok, prostredníctvom ktorého dosahuje príjmy, či ktorý mu pomáha dosahovať a udržiavať príjem, ale je štátnym zamestnancom - T.) môže mesačne na pohonné hmoty automobilov a teda výlučne na uspokojovanie súkromných potrieb svojej rodiny, ako to súdu sám deklaroval, vynaložiť sumu cez 350 eur (...telefóny, internet, TV 147,64 eura; tankovanie vozidiel 350 až 400 eur; úver ŠFRB 172,21 eura, úver 211,80 eura, sporenie 20 eur, poistenie práca 70,52 eura; poistenie motorových vozidiel 608,36 eura), čo je taktiež istým ukazovateľ životnej úrovne otca maloletého dieťaťa a jeho rodiny, nepochybne sú dané zákonom predpokladané možnosti otca prispievať na výživné maloletej dcéry, ktorá nastúpila na povinnú školskú dochádzku ako žiačka prvého stupňa základnej školy a neobstojí akýsi všeobecný odkaz na „ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej by vyživovacia povinnosť nemal a presahovať 30 % príjmu povinného rodiča“.

8. V duplike otec maloletej uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky tvrdenia a dôkazy. Pri posudzovaní zmenených pomerov treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je taká zmena okolností, za ktorých bolo doteraz výživné určené, ktoré sa výraznejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov. Podľa otca maloletej E. sa nemôže jednať o obyčajnú zmenu pomerov na strane účastníkov konania, ale o kvalifikovanú, podstatnú zmenu pomerov. Poukázal na zaužívanú súdnu prax, podľa ktorej sa u mal. dieťaťa takáto zmena pomerov predpokladá napr. uplynutím troch rokov (pôvodný rozsudok o výške výživného bol vydaný dňa 27.05.2019), zmenou zdravotného stavu a pod. Podľa jeho názoru, nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu pomerov. Pre zistenie podstatnej zmeny pomerov je potrebné postupovať stále porovnávaním stavu v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia so stavom súčasným. Podľa otca terajšia výška výživného v sume spolu 160 eur (bežné výživné 110 eur + 50 eur splátka dlžného výživného) je adekvátne a prípadné zvýšenie výživného by ohrozilo výživu jeho ďalších troch maloletých detí, keď pritom dal do pozornosti aj tú skutočnosť, že od poslednej úpravy výživného sa jeho príjem nezvyšil.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletej E. nie je dôvodné.

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo posúdenie návrhu matky maloletej E. Y., W.. XX.XX.XXXX na zvýšenie výživného na maloletú dcéru zo sumy 110 eur mesačne na sumu 145 eur mesačne z dôvodu existencie rozhodujúcej okolnosti pre výšku a ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti a to nástupu maloletej na povinnú školskú dochádzku.

11. V zmysle odvolacích námietok matky maloletej predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych záverov prvoinštančného súdu, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu matky maloletej E. o zvýšenie výživného na sumu 145 eur mesačne z dôvodu existencie vyživovacej povinnosti otca voči jeho X maloletým deťom, teda voči M. maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva, ktoré žijú v spoločnej domácnosti s otcom a voči mal. E. Y., ktorá nemá presahovať 30 % príjmu povinného rodiča (444 eur pri priemernom príjme otca 1.481 eur) a nepreukázania zásadnej zmeny zvýšenia nákladov v súvislosti s nástupom mal. E. na školskú dochádzku a príjmových schopností a možností na strane jej otca.

12. Odvolacia argumentácia navrhovateľky, matky maloletej E. vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby o zvýšení vyživovacej povinnosti bola v podstate založená na tvrdení o preukázateľnej zmene pomerov a o objektívnom zvýšení výdavkov v dôsledku nástupu maloletej na školskú dochádzku a na reflektovaní výšky výživného na majetkové pomery rodiny otca maloletej E. a jeho životnú úroveň.

13. Podľa § 62 ods. 1 a 2 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 4 a 5 ZoR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

16. Podľa § 78 ods. 1 a 3 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

17. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o výživnom opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Zákon o rodine ani nevyžaduje tak ako CMP, aby išlo o podstatnú zmenu. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania (súd je povinný skúmať príčiny), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie

čiasťočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb - u školopovinných detí zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky (predškola - prvý stupeň - druhý stupeň - stredná škola - vysoká škola), zmena majetkových pomerov a pod. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že vo vzťahu k maloletej bola vyživovacia povinnosť upravená rozsudkom Okresného súdu Prešov sp zn. 30Pc/33/2018 zo dňa 27.05.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoP/1/2020 zo dňa 28.05.2020, ktorým bola určená povinnosť otcovi maloletej prispievať na výživu mal. E. Y., W.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 110 eur mesačne, počnúc dňom 09.05.2015 vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky, opakovane do budúca.

19. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného zo strany otca maloletej správne súd prvej inštancie skúmal, či došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej E. ako osoby oprávnenej na výživné a na strane jej otca ako osoby povinnej platiť výživné, lebo len v tom prípade je daný dôvod na zmenu posledného rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností a teda aj úpravu výživného.

20. Porovnávajúc pomery mal. E. a jej otca v čase poslednej úpravy pomerov rozsudkom Okresného súdu Prešov sp zn. 30Pc/33/2018 zo dňa 27.05.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoP/1/2020 zo dňa 28.05.2020 a v súčasnosti sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že síce došlo k prechodu mal. E. na A. L.Ň. Š. H., no z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že jej pomery sa vzhľadom na krátky časový odstup od poslednej súdnej úpravy výživného podstatne nezmenili. Dokazovaním síce boli preukázané výdavky na mal. E. v súvislosti s nákupom školských potrieb, stravovaním v škole, školskými poplatkami, ako aj navštevovaním súkromných hodín angličtiny, no tie, vzhľadom na krátkosť doby od posledného rozhodovania súdu o výživnom, je možné nepochybné zohľadniť v rámci posledného priznaného výživného vo výške 110 eur mesačne. V neposlednom rade je dôležitou skutočnosťou aj to, že od posledného rozhodovania súdu nedošlo k zmene príjmových pomerov na strane povinnej osoby, teda otca maloletej E., pričom práve z nedávno zistených jeho pomerov a výdavkov vychádzal prvoinštančný ako aj odvolací súd pri stanovení výživného vo výške 110 eur.

21. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdu vo veciach výživného sa vychádza z toho, že pokiaľ sa dieťa nachádza vo výlučnej osobnej starostlivosti jedného rodiča, je tu povinnosť druhého rodiča kompenzovať nedostatok vlastnej osobnej starostlivosti o dieťa platením súm určeného výživného, pričom výška jeho vyživovacej povinnosti (ktorou sa podieľa na plnení všetkých jeho vyživovacích povinností) určenej súdom sa pohybuje obvykle v rozmedzí od 25 % do 30 % čistého mesačného príjmu rodiča, s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam prípadu, čo v danom prípade predstavuje u otca pri zistenom priemernom čistom mesačnom príjme 1.481 eur za obdobie posledných 8 mesiacov (určenom v zmysle ust. § 75 ods. 1 veta prvá ZoR) vo vzťahu k mal. E. sumu približne 110 eur, keďže okrem mal. E. má otec ďalšiu vyživovaciu povinnosť vo vzťahu M. maloletým deťom, dcére V. V., W.. XX.XX.XXXX, synovi T. V., W.. XX.XX.XXXX a dcére M. V.I., W.. XX.XX.XXXX. Odvolací súd má za to, že pri rozhodovaní súdom prvej inštancie bola zohľadnená aj skutočnosť, že všetky deti, teda aj mal. E., majú právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Zistené možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca maloletej však v súčasnosti zvýšenie výživného neumožňujú.

22. Na základe vyššie uvedeného sa preto odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že okolnosti prípadu neumožňujú pristúpiť k zvýšeniu výživného zo strany otca a preto správne prvoinštančný súd návrh matky mal. E. zamietol.

23. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd dodáva, že v prípade zmeny pomerov v budúcnosti je možné opätovne sa domáhať zvýšenia výživného.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nevzhliadol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať účastníkom náhradu trov konania podľa § 55 CMP.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).